

Sygn. akt IV U 912/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)2015 r. Nr (...) oraz z dnia (...)2015 r. Nr (...)

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżone decyzje i ustala, że ubezpieczonemu W. K. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 lipca 2015 r.

Sygn. akt: IV U 912/15

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął(...)staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okres zatrudnienia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do pracy w warunkach szczególnym powinien być mu zostać zaliczony okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w S. w okresach od 01.09.1976 r. do 19.10.1978 r., od 03.11.1980 r. do 27.03.1989 r., od 01.04.1990 r. do 08.07.1990 r., od 01.08.1990 r. do 26.12.1990 r., od 28.12.1990 r. do 31.07.1998 r. kiedy zgodnie z angażami pracował na stanowiskach operator wiertarek zespołowych, ustawiacz maszyn na wydziale montażowo-produkcyjnym i otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. Ubezpieczony do odwołania załączył również wnioski o

przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa (odwołanie k.1-4, wnioski k. 5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6-7).

Decyzją z (...)r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury podtrzymując argumentację zawartą w odwołaniu od decyzji z dnia 22 czerwca 2015r. (odwołanie k. 21)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że ubezpieczony nie wykazał, aby na datę 1 stycznia 1999 r. miał wymagany 15 –letni staż pracy w warunkach szczególnych. (k. 22-23)

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2016 r. sprawa o sygn. akt IV U 1064/15 połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt IV U 912/15 (k. 31).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **W. K.** w dniu 20 czerwca 2015 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 8 czerwca 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat i 21 dni, w tym okres składkowy w wymiarze 24 lat, 7 miesięcy i 16 dni i okres nieskładkowy w wymiarze 5 miesięcy i 5 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. Ostatecznie, na skutek złożenia w dniu 3 lipca 2015 r. przez ubezpieczonego wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu inwestycyjnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa, z uwagi na brak wymaganego ustawą 15 –letniego stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 10 lipca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 10.07.2015 r. – k.21 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od 01 września 1976 r. do 31 sierpnia 2011 r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w S. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy k. 8 akt emerytalnych). Od dnia 1 września 1976 r. W. K. został zatrudniony na stanowisku operatora wiertarek zespołowych (umowa o pracę k. 1 cz. B akt osobowych). Następnie od dnia 21 października 1976 r. wymienionemu powierzono obowiązki ustawiacza maszyn (angaż k. 3 cz. B akt osobowych) na wydziale spawalniczo – montażowym przedniego zawieszenia do samochodów osobowych na linii wahacza. Jego praca polegała na ustawianiu maszyn (...), zgrzewarek i półautomatów spawalniczych. Ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym od 20-23.10.1978 r., a następnie w okresie od 24 października 1978r. do 04.10.1980 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Dnia 7.10.1980 r. ubezpieczony W. K. zgłosił swój powrót do pracy po powrocie z zasadniczej służby wojskowej (k.31 cz. B akt osobowych) i od dnia 3.11.1980 r. pracodawca powierzył mu ponownie pracę na stanowisku ustawiacza maszyn (angaż k. 34 cz. B akt osobowych). Od dnia 01.01.1981r. ubezpieczonemu zostały powierzone obowiązki brygadzysty pracującego – ustawiacza maszyn (k. 40 cz. B akt osobowych). Do obowiązków ubezpieczonego należało: sprawdzenie maszyn, oprzyrządowania na maszynie zgodnie z planem operacyjnym przy zachowaniu wymaganych szybkości skrawania i posuwów, wykonanie kilku sztuk wyrobu po ustawieniu maszyn celem sprawdzenia prawidłowości i odpowiedniej jakości obrabianej powierzchni, kontrolowanie wrywkowo produkcji wykonywanej na ustawianych maszynach ze szczególnym uwzględnieniem operacji na których powstaje najwięcej braków, nadzorowanie prawidłowego wykonania prac przez podległych robotników w celu zapobiegania powstania braków, sprawdzenie jakości pierwszej sztuki. Zadaniem ubezpieczonego było bezpośrednie nadzorowanie procesu technologicznego na wydziale spawalniczo – montażowym, gdzie pracowali

spawacze, zgrzewacze, operatorze wiertarek. Ubezpieczony sprawdzał pierwszą sztukę detalu wychodzącego ze zgrzewarki pod kątem wytrzymałości, stanu zgrzewu, ilości zgrzein zgodnie z kartą technologiczną i dokonywał wpisu w karcie maszyny. Przy każdej maszynie pracującej na tym wydziale był przyrząd, który dawał możliwość sprawdzenia czy operacja jest wykonywana zgodnie z technologią i takiego sprawdzania procesu technologicznego dokonywał ubezpieczony. Pracę swoją ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zakres obowiązków k. 44-45 cz. B akt osobowych, zeznania świadków: S. O. k. 33v-34, M. C. k. 38v-39, L. D. k. 39-39v, M. R. k.39v-40). Następnie od dnia 28 marca 1989 r. do dnia 31 marca 1990 r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym, w trakcie którego była zatrudniony w (...) w R. (k.78, 82 cz. B akt osobowych). Po powrocie z urlopu bezpłatnego od dnia 1 kwietnia 1990r. pracodawca ponownie powierzył W. K. pracę na stanowisku ustawiacza maszyn, która polegała na wykonywaniu tych samych czynności co przed urlopem (angaż k. 85, zakres obowiązków k. 87-88 cz. B akt osobowych). W okresie od 09.07.1990 r. do 31.07.1990 r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym, a następnie dnia 27.12.1990 r. (k.92, k.100 cz. B akt osobowych). Od dnia 01.08.1990r. ubezpieczony wrócił na poprzednio zajmowane stanowisko pracy i pracował jako ustawiacz maszyn do 31.12.1998 r. (angaże – akta osobowe cz. B).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k. 2 akt emerytalnych ubezpieczonego) i dnia 3 lipca 2015 r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE na dochody budżetu państwa (k.5 akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wyszczególnionego powyżej, który obdarzony został przez Sąd wiarygodnością. Przeprowadzone dowody z zeznań świadków i ubezpieczonego są spójne, logiczne oraz korespondują z dokumentacją pracowniczą dotyczącą ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania W. K. okazały się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ostatecznie zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych, gdyż dnia 3 lipca 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Poza sporem

pozostawało natomiast, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 20.06.2015 r. oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Kwestią sporną pozostało tylko ustalenie czy ubezpieczony posiada wymagany 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych na datę 1 stycznia 1999 r.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w okresie od dnia 21.10.1976r. do 31.12.1998 r. wykonywał pracę ustawiacza maszyn na wydziale spawalniczo – montażowym na linii wahacza w (...) Sp. z o.o. w S.. Praca ubezpieczonego polegała na kontroli międzyoperacyjnej, dozorce inżynieryjno-technicznym na wydziale spawalniczo-montażowym na linii wahacza, gdzie jako podstawowe wykonywane były prace w warunkach szczególnych na stanowiskach zgrzewaczy i spawaczy. Na wskazanym wydziale pracowały głównie zgrzewarki i spawarki w półautomatach (ok. 25 sztuk) oraz wiertarki zespołowe. Obowiązki ubezpieczonego jako ustawiacza tych maszyn polegały na: sprawdzeniu maszyn pracujących na tym wydziale, oprzyrządowania na maszynie zgodnie z planem operacyjnym przy zachowaniu wymaganych szybkości skrawania i posuwów, wykonanie kilku sztuk wyrobu po ustawieniu maszyn celem sprawdzenia prawidłowości i odpowiedniej jakości obrabianej powierzchni, kontrolowanie wrywkowo produkcji wykonywanej na ustawianych maszynach ze szczególnym uwzględnieniem operacji na których powstaje najwięcej braków, nadzorowanie prawidłowego wykonania prac przez podległych robotników w celu zapobiegania powstania braków, sprawdzenie jakości pierwszej sztuki. Zadaniem ubezpieczonego było zatem bezpośrednio nadzorowanie procesu technologicznego na wydziale spawalniczo – montażowym. Ubezpieczony sprawdzał pierwszą sztukę detalu wychodzącego ze zgrzewarki pod kątem wytrzymałości, stanu zgrzewu, ilości zgrzein zgodnie z karta technologiczną i dokonywał wpisu w karcie maszyny. Podobnie sytuacja wyglądała przy sprawdzeniu prawidłowości procesu spawania. Przy każdej maszynie pracującej na tym wydziale był przyrząd, który dawał możliwość sprawdzenia czy operacja jest wykonywana zgodnie z technologią i takiego sprawdzania procesu technologicznego dokonywał ubezpieczony. Pracę swoją ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Powyżej opisany charakter pracy ubezpieczonego potwierdzają dokumenty znajdujące się w aktach osobowych, zeznania świadków, z którymi ubezpieczony razem pracował: S. O. (k. 33v-34), M. C. (k. 38v-39), L. D. (k. 39-39v), M. R. (k.39v-40).

W ocenie Sądu prace ubezpieczonego należy zatem zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale XIV, poz. 24 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – jako kontrola międzyoperacyjna, dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Od okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Sp. z o.o. od 21.10.1976 r. do 31.12.1998 r. (22 lata, 2 miesiące i 10 dni) odliczone zostały okresy urlopów bezpłatnych od 20-23.10.1978 r., od 28.03.1989 r. do 31.03.1990 r., od 09.07-31.07.1990 r., 27.12.1990 r. (1 rok, 30 dni). Powyższe powoduje, że ubezpieczony na datę 1 stycznia 1999 r. wykazał 21 lat, 1 miesiąc i 10 dni pracy w warunkach szczególnych.

Wobec powyższego odwołania ubezpieczonego zasługują na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i ustalił, że W. K. przysługuje prawo do emerytury od 1 lipca 2015 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do przyznania mu emerytury w obniżonym wieku.